

Michel Chossudovsky: Rozšiřující se válka na Blízkém východě. Plánovaný americko-izraelský útok na Írán, válka o energii, strategické vodní cesty

 ceskylist.cz/zdomova/michel-chossudovsky-rozsirujici-se-valka-na-blizkem-vychode-planovany-americko-izraelsky-utok-na-iran-valka-o-energii-strategicke-vodni-cesty

13. listopadu 2024

Genocida je na rýsovacím prkně Pentagonu. Sionistická lobby je pevně spojena se zahraniční politikou USA.

Tento článek, který byl původně publikován 11. listopadu 2023, byl 14. ledna 2024 revidován se zaměřením na nebezpečí eskalace a roli „falešných vlajek“. Článek byl aktualizován 4. října 2024

Írán 1. října zahájil operaci "**Pravdivý příslib 2: bylo vypáleno asi 180 raket (NYT)**". Koordinovaný raketový úder zcela zničil izraelskou základnu F-35 Nevatim, kromě jiných klíčových cílů.

„V tomto zařízení jsou umístěny obě letky stíhaček páté generace F-35 izraelského letectva a dříve se počítalo s tím, že po jejich dodání zde bude umístěna ještě třetí letka těchto stíhaček.“ (Military Watch Magazine)

Teherán potvrdil, že útok byl podniknut v reakci na izraelské atentáty na šéfa Hamásu **Ismaila Haníju** a předsedu Hizballáhu **Hasana Nasralláha**:

„Podle prohlášení íránských Revolučních gard byl útok zaměřen na „tři vojenské základny“ v oblasti Tel Avivu:

Operace označená jako „Pravdivý příslib 2“ následuje po roce stupňujícího se napětí mezi Teheránem a Tel Avivem a představuje dlouho očekávaný odvetný útok po izraelském úderu na Teherán z 31. července.

Írán údajně již dříve souhlasil s tím, že nebude provádět odvetné akce, pokud Izrael deeskaluje nepřátelské akce, přičemž izraelská invaze a intenzivní bombardování Libanonu a zavraždění vedení

militantní skupiny Hizballáh napojené na Írán byly považovány za porušení této dohody.“ (Military Watch Magazine),

Zásadní otázkou je, zda tento odvetný útok povede k eskalaci, včetně izraelského protiútoků na Írán.

1. V solidaritě s Palestinou

Stojíme v solidaritě s Palestinou . Musíme však uznat, že vojenský a zpravodajský aparát Spojených států pevně stojí za izraelskou genocidou namířenou proti palestinskému lidu.

A to musí být součástí solidární kampaně, totiž Odhalit pravdu o zákeřné roli Washingtonu, která je součástí pečlivě naplánované vojenské agendy namířené proti Palestině a širšímu Blízkému východu. Netanjahu je zmocněnec s kriminální minulostí. Má neochvějnou podporu západoevropské „Classe politique“.

Válka vedená Spojenými státy proti obyvatelům Palestiny a Blízkého východu je zločinným podnikem

Izrael a sionistická lobby v USA mají nezanedbatelný vliv na zahraniční politiku USA, jak uvádí řada analytiků.

Sionistická lobby je pevně spojena se zahraniční politikou USA a naopak. Zaměřuje se na ty, kteří jsou proti válce a vyzývají k zastavení palby. Vykonává vliv ve prospěch vedení americké vojenské agendy na podporu Izraele.

Vojensko-zpravodajský establishment USA v koordinaci s mocnými finančními zájmy rozhoduje o genocidním záměru Izraele „vymazat Palestinu z mapy“.

2. Spouštění „falešných vlajek“

Podněcování eskalace v Rudém moři a východním Středomoří

Nedělejme si iluze. Vzpomeňme na **Pearl Harbor, Tonkinský záliv, 11. září 2001**. „Falešné vlajky“ jsou součástí historie moderního válčení. Jedná se o sofistikované zpravodajské operace, které často vyžadují infiltraci do řad nepřítele.

Počínaje bezprostředně po útoku Hamásu 7. října 2023 byly válečné lodě USA-NATO - včetně letadlových lodí, bojových letadel, válečných plavidel - rozmístěny ve východním Středomoří i v Rudém moři.

Tato nasazení byla mainstreamovými médii sborově popisována jako odpověď na „ [údajnou] **agresi Palestiny proti židovskému státu**“.

Jsou označovány jako humanitární akce: Přicházejí na pomoc Izraeli. **Odpovědnost za ochranu (R2P)**.

Koncepce False Flag vyžaduje **podněcování nepřítele nebo ozbrojené džihádistické skupiny ke konfrontaci nebo „útoku na Ameriku“**, čímž se poskytuje ospravedlnění k **odvetnému úderu v sebeobraně**: Hútíové v Rudém moři a Hizballáh ve východním Středomoří, kteří jsou spojenci Íránu.

Vyvolat jeden nebo více incidentů s cílem ospravedlnit proces vojenské eskalace.

V posledním vývoji se „agenda falešné vlajky“ vyvinula směrem k leteckým a námořním útokům USA a NATO proti Jemenu.

„Sadeh“, „Zubaydah“, „Abs“, „Bani“, „Sana“, „Hudaydah“ a „Taiz“ byly napadeny americkými silami, čímž byla zahájena další válka bez souhlasu Kongresu, vyprázdňené větve vlády USA.

Deník New York Times samozřejmě viní z rozšíření konfliktu Hútíje, kteří brání lodní dopravě do Izraele.“ (Paul Craig Roberts)

Konečnou hrou je podnítit Írán, aby různými prostředky vstoupil na blízkovýchodní bojiště, což by nakonec vedlo k procesu eskalace. Média nyní používají termín: „Íránští zmocněnci“ v ambivalentní zprávě NYT:

Podle amerických představitelů neexistují žádné přímé důkazy spojující Írán s útoky v Rudém moři.

Podle zprávy deníku New York Times, která se odvolává na představitele amerických zpravodajských služeb, neexistují žádné přímé důkazy o tom, že by vysocí íránští velitelé nařídili jemenským povstalcům z hnutí Hútí útoky na lodě v Rudém moři. nejmenované zdroje uvedly, že nadále vyhodnocují, že Írán nemá zájem na širší válce, **přestože podporoval operace hnutí Hútí v Rudém moři.**

„Tvrdí, že celým účelem íránských zástupců je najít způsob, jak udeřit na Izrael a Spojené státy, aniž by se rozpoutala válka, které se Írán chce vyhnout,“ uvedla zpráva.

„Neexistují žádné přímé důkazy o tom, že by vysocí íránští představitelé, ať už velitel elitních jednotek Quds Force nebo nejvyšší vůdce ajatolláh Alí Chameneí, nařídili nedávné útoky Hútíů na lodě v Rudém moři.“ (Citováno podle Al-Džazíry)

3. Americká vojenská doktrína: a zabíjení civilistů

Cílení na civilní obyvatelstvo a zabíjení dětí v Gaze má svůj vzor v četných masakrech civilistů sponzorovaných USA (1945-2023), včetně **útoků na Fallúdžu v roce 2004**. (Více než 30 milionů převážně civilních obětí ve válkách vedených USA v období, které se eufemisticky nazývá „poválečná éra“).

Válečná veteránka a zpravodajka **Felicity Arbuthnot** se zamyslela nad nepopsatelným barbarstvím masakru ve Fallúdži v roce 2004, který měl za následek nespočet mrtvých a zničení. Byla to genocida prováděná americkou armádou:

"Američané vtrhli do země mrazivým způsobem: „dům od domu, místnost od místnosti“ a zasypávali hrdé, starobylé ‚město mešit‘ smrtí a zkázou."

Námořní pěchota zabila tolik civilistů, že městský fotbalový stadion musel být proměněn ve hřbitov ...“.

Jeden korespondent napsal:

„Od nacistické invaze a okupace velké části evropského kontinentu - ostřelování a bombardování Varšavy v září 1939, teroristické bombardování Rotterdamu v květnu 1940 - se útoku na Fallúđu nic nevyrovnalo.“

Fallujah, 2004

USA podporují izraelskou genocidu namířenou proti palestinskému lidu. Premiér Netanjahu je zločinec. Je zástupcem Washingtonu, kterého bezvýhradně podporuje a schvaluje Bidenova administrativa i americký Kongres.

Sionismus tvoří ideologický základ současného amerického imperialismu a jeho nekončící války proti obyvatelům Blízkého východu.

Sionistické dogma „Velkého Izraele“ - stejně jako ve všech náboženských válkách od úsvitu lidstva - je tu proto, aby lidi na celém světě zmátlo, „**kdo ve skutečnosti tahá za nitky**“ .

Sionismus se stal užitečným nástrojem, který je zakotven ve vojenské doktríně USA. „**Země zaslíbená**“ se v širokém rozsahu **shoduje s americkou hegemonistickou agendou na Blízkém východě**, konkrétně s tím, co americká armáda označila jako „Nový Blízký východ“.

Cui Bono: „Komu to prospěje“

Za izraelskou genocidou namířenou proti palestinskému lidu stojí strategické, geopolitické a ekonomické cíle. „Zločiny jsou často páchany ve prospěch jejich pachatelů“:

Kdo jsou pachatelé?

Izraelská válka proti lidu Palestiny slouží zájmům velkých peněz, vojensko-průmyslového komplexu, zkorumpovaných politiků.. .

Genocidu provádí Netanjahu jménem Spojených států.

Za zločinným bombardováním a invazí Izraele do Gazy stojí vojenský a zpravodajský aparát USA. Rozvíjející se válka na Blízkém východě je z velké části namířena proti Íránu.

4. Írán a jaderná otázka

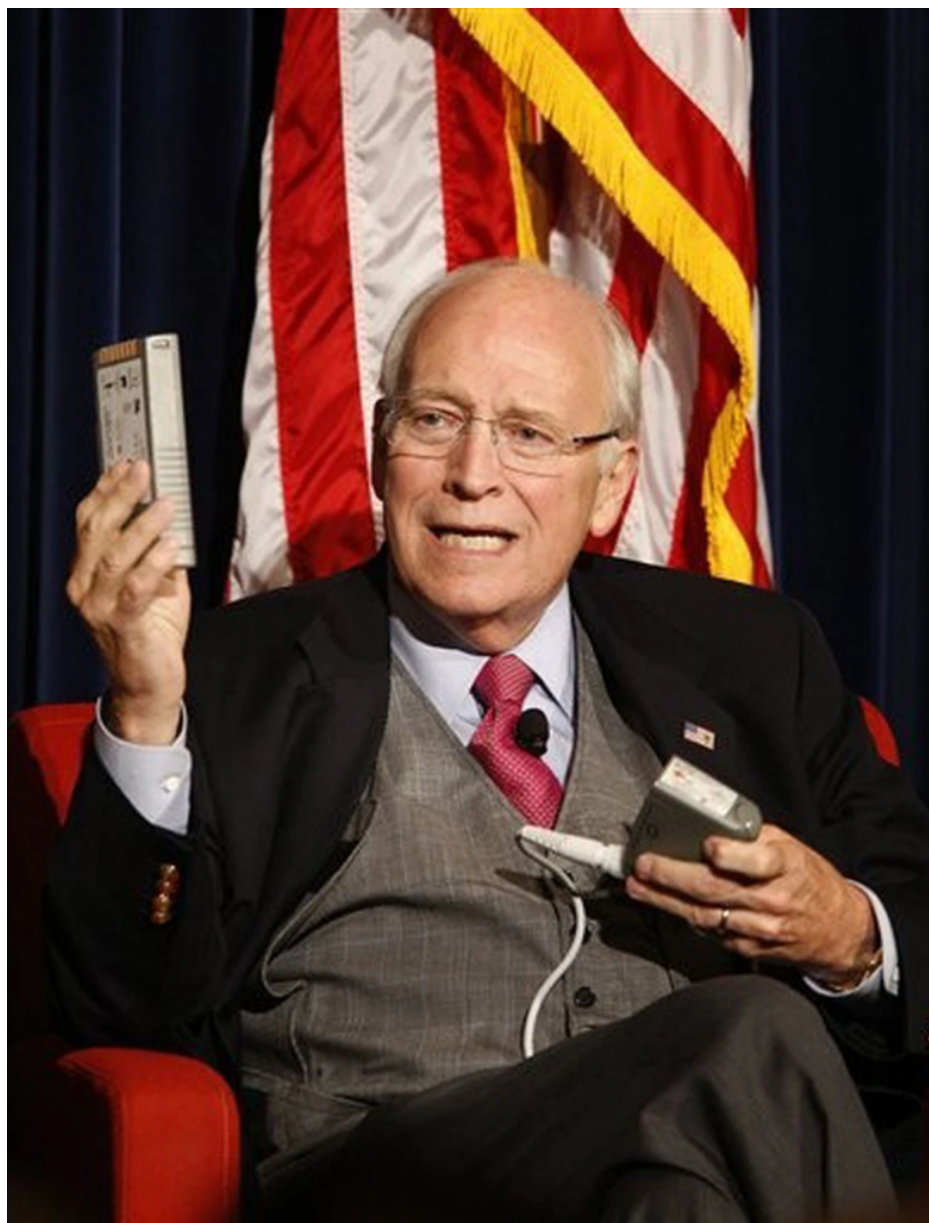
Využití Izraele jako prostředku k útoku na Írán

V roce 2003 byl projekt války proti Íránu (operace **Theatre Iran Near Term, TIRANNT**) již Déjà Vu. Na rýsovacím prkně Pentagonu ležel již více než 15 let.

Připomeňme si, že na začátku Bushova druhého funkčního období **viceprezident Dick Cheney** vypustil bombu, v níž bez obalu naznačil, že Írán je "**na samém vrcholu seznamu**“ zlotřilých

nepřátel Ameriky. A že Izrael bude, abych tak řekl,

„bude bombardovat za nás“ [parafráze] , aniž by se USA vojensky zapojily a aniž bychom na ně vyvíjeli nátlak, „aby to udělali“. Další podrobnosti viz článek níže, který byl poprvé publikován v Global Research v květnu 2005, a také rozhovor PBS se Z. Brzezinským.

Tato varianta ve stylu Dicka Cheneyho je v současné době (listopad 2023) opět na rýsovacím prkně Pentagonu, konkrétně možnost, že by Izrael, který již bombarduje Libanon a Sýrii, byl podnícen k útoku na Írán (jednající jménem Spojených států).

Rezoluce Kongresu USA (H. RES. 559) obviňuje Írán z držení jaderných zbraní

Pozor na načasování: V červnu 2023 přijala Sněmovna reprezentantů Kongresu USA **rezoluci (H. RES. 559)**, která dává „zelenou“ k vedení války proti Íránu.

Sněmovna reprezentantů USA přijala rezoluci, která **umožňuje použití síly proti Íránu**, přičemž bez jediného důkazu naznačuje, že Írán má jaderné zbraně:

Sněmovna reprezentantů prohlašuje, že politikou Spojených států je...

(1) že jaderná Íránská islámská republika je nepřijatelná;

(2) že Írán nesmí mít možnost získat jadernou zbraň za žádných okolností a podmínek;

(3) použít všechny prostředky nezbytné k tomu, aby se Íránu zabránilo získat jadernou zbraň; a

(4) uznat a podpořit svobodu jednání partnerů a spojenců, včetně Izraele, s cílem zabránit Íránu v získání jaderné zbraně.

[Kliknutím níže získáte přístup k úplnému znění rezoluce H. RES 559](#)

118TH CONGRESS
1ST SESSION

H. RES. 559

Declaring it is the policy of the United States that a nuclear Islamic Republic of Iran is not acceptable.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

JUNE 27, 2023

Mr. McCaul (for himself, Mr. Schneider, Mr. Lamborn, Mr. Golden of Maine, Mr. Wilson of South Carolina, Mr. Sherman, Mr. McCormick, and Ms. Manning) submitted the following resolution; which was referred to the Committee on Foreign Affairs

RESOLUTION

Declaring it is the policy of the United States that a nuclear Islamic Republic of Iran is not acceptable.

Whereas an Islamic Republic of Iran that possesses a nuclear weapon would be an unacceptable threat to regional and global security;

Whereas Iran continues to enrich and stockpile uranium far in excess of the limits set under United Nations Security Council Resolution 2231 (2015);

Whereas the International Atomic Energy Agency (IAEA) confirmed in May 2023 that Iran continues to enrich uranium to 60-percent purity;

Whereas the United States Ambassador to the Vienna Office of the United Nations and to the IAEA, Laura Holgate,

Izraelský neohlášený arzenál jaderných zbraní

Zatímco Írán je Sněmovnou reprezentantů USA označován (bez důkazů) za jadernou mocnost, **Washington neuznává, že Izrael je nedeklarovanou jadernou mocností.**

*Izraelský ministr pro kulturní dědictví **Amichai Eliyahu** „přiznal světu, že Izrael má jaderné zbraně připravené k použití proti Palestincům“.*

Informoval o tom deník The Times of Israel: „Amichai Eliyahu v neděli [5. listopadu 2023] prohlásil, že jednou z možností Izraele ve válce proti Hamásu je svržení jaderné bomby na pásmo Gazy“.

Video o izraelském zařízení na výrobu jaderných zbraní

Anglické titulky

Watch Video At: <https://youtu.be/dA4A1oTgg-E>

5. Válka o energii

Nevyřčený cíl války USA, NATO a Izraele proti Íránu: Zemní plyn

Zásoby zemního plynu: Írán je na druhém místě za Ruskem. Rusko, Írán a Katar vlastní 54,1 % světových zásob zemního plynu.

-Rusko 24,3 %,

-Irán 17,3 %,

-Katar 12,5 % (ve spolupráci s Íránem).

oproti

-5,3 % pro USA

Prezident Joe Biden nařídil „vyhodit do povětří“ (září 2022) plynovod Nordstream, což představuje **válečný akt USA proti Evropské unii**.

Slovy Joe Bidena:

„Nord Stream 2 už nebude“. Prohlášení na tiskové konferenci v Bílém domě (7. února 2022).

Strategickým cílem Ameriky je, navzdory jejím skromným zásobám zemního plynu:

Přinutit Evropskou unii, aby nakupovala LNG „Made in America“.

Z toho vyplývá, že americký vojenský program proti Rusku a Íránu představuje **prostředek ke zvýšení cen energií v EU**, což je **akt ekonomické války** proti obyvatelům Evropy.

#	Country	Gas Reserves (MMcf)	World Share
1	<u>Russia</u>	1,688,228,000	24.3%
2	<u>Iran</u>	1,201,382,000	17.3%
3	<u>Qatar</u>	871,585,000	12.5%
4	<u>United States</u>	368,704,000	5.3%
5	<u>Saudi Arabia</u>	294,205,000	4.2%

Partnerství Íránu a Kataru v oblasti zemního plynu

Zásoby zemního plynu na moři v Perském zálivu jsou v rámci (spoluvlastnického) partnerství mezi Katar a Íránem (viz schéma níže).

Bidenova vláda má v úmyslu destabilizovat íránsko-katarské partnerství

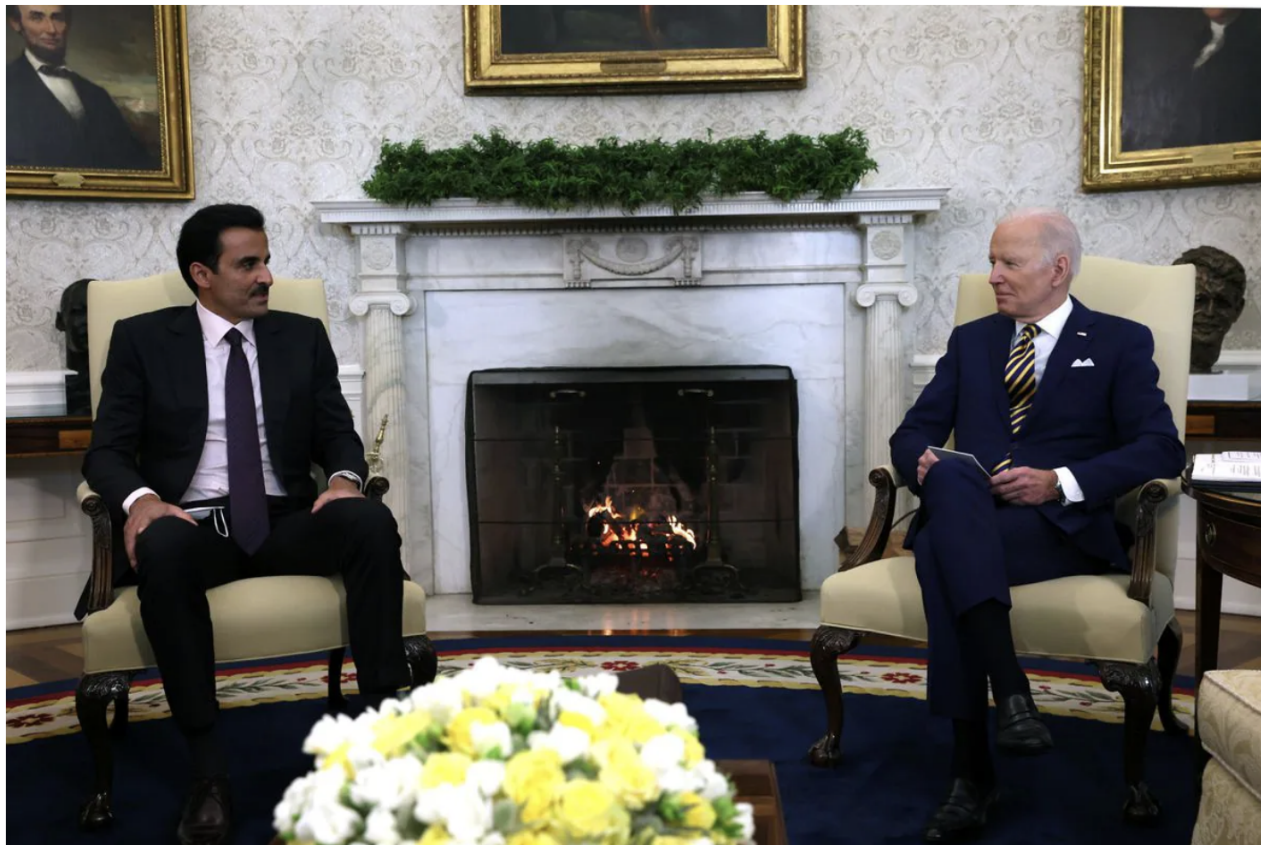
Toto partnerství podporuje palestinský lid.

V březnu 2022 „prezident Joe Biden po setkání s katarským **emírem šejkem Tamimem**, označil **Katar za hlavního spojence Spojených států, který není členem NATO**, čímž splnil slib, který dal Kataru na začátku tohoto roku [2022], uvedl Bílý dům“ (Reuters, 10. března 2022).

Biden designates Qatar as major non-NATO ally of U.S.

Reuters

March 10, 2022 4:20 PM EST · Updated 2 years ago

U.S. President Joe Biden holds a bilateral meeting with Qatar's Emir Sheikh Tamim bin Hamad al-Thani in the Oval Office at the White House in Washington, U.S., January 31, 2022. REUTERS/Leah Millis [Acquire Licensing Rights](#)

„Toto označení udělují Spojené státy blízkým spojencům mimo NATO, kteří mají strategické pracovní vztahy s americkou armádou.“

Biden slíbil katarskému emírovi, **šejchu Tamimovi bin Hamad al-Thánímu**, v lednu [2022] během setkání v Bílém domě, že Kataru zvláštní status udělí.“ [Reuters](#) Viz také [Reuters](#) (31. ledna 2022).

V sázce jsou **průřezové koalice**. Katar je „partnerem“ Íránu ve vztahu ke strategickým zásobám mořského plynu v Perském zálivu. Mezi oběma zeměmi neexistuje žádná formální vojenská spolupráce.

Nevyřčeným záměrem Washingtonu je rozbít a/nebo destabilizovat katarské partnerství s Íránem tím, že Katar začlení do vojenského orbitu USA a NATO.

Stojí za zmínku, že několik dní před operací Hamásu 7. října 2023 katarský emír **šejk Tamim bin Hamad Al Thani** "položil základní kámen projektu rozšíření Severního dómu" v **íránském poli Pars South** (viz mapa výše).

„Katarský emír uvedl, že dnes byl položen základní kámen projektu rozšíření Severního dómu, který je v souladu se strategií Kataru posílit svou pozici světového producenta LNG ...“.

Toto společné plynové pole, v Íránu známé jako „Jižní Pars“ , je největším ložiskem zemního plynu na světě a obsahuje 50,97 bilionu metrů krychlových plynu a přibližně 7,9 miliardy metrů krychlových kondenzátu zemního plynu.

V době psaní tohoto článku zůstávají důsledky projektu šejka Tamína na rozšíření **ložisek v Jižním Parsu** (které se nachází v íránských teritoriálních vodách) z října 2023, jakož i vojenské aliance Kataru se „zvláštním statusem“ s USA nejasné.

Americká **vojenská základna Al-Udeid** v Kataru (vlevo) je největší základnou USA na Blízkém východě.

Změnily se status a funkce základny Al-Udeid od podpisu dohody z března 2022, která Katar označila za „**hlavního spojence USA mimo NATO**“?

Katar je jak **Partnerem Íránu**, tak i **Hlavním spojencem USA mimo NATO**. Zprávy potvrzují rozvoj úzkých vztahů mezi veliteli amerického letectva a katarského emirátského letectva.

Je Katar „sudem s prachem“?

Cílem zahraniční politiky USA je v konečném důsledku zničit a podkopat ono „přátelství“ s Íránem, kterého si katarští občané velmi váží a podporují ho.

Vývoz plynu ze severního dómu South Pars probíhá přes Írán, Turecko a Rusko.

Katar, Rusko a Írán (3 největší světoví držitelé zásob zemního plynu) dosáhly v roce 2009 dohody o vytvoření „**plynové trojky**“, **trojstranného subjektu pro spolupráci v oblasti plynu, včetně rozvoje společných projektů.**

LNG z Kataru dováží řada zemí včetně Jižní Koreje, Indie, Japonska a Číny.

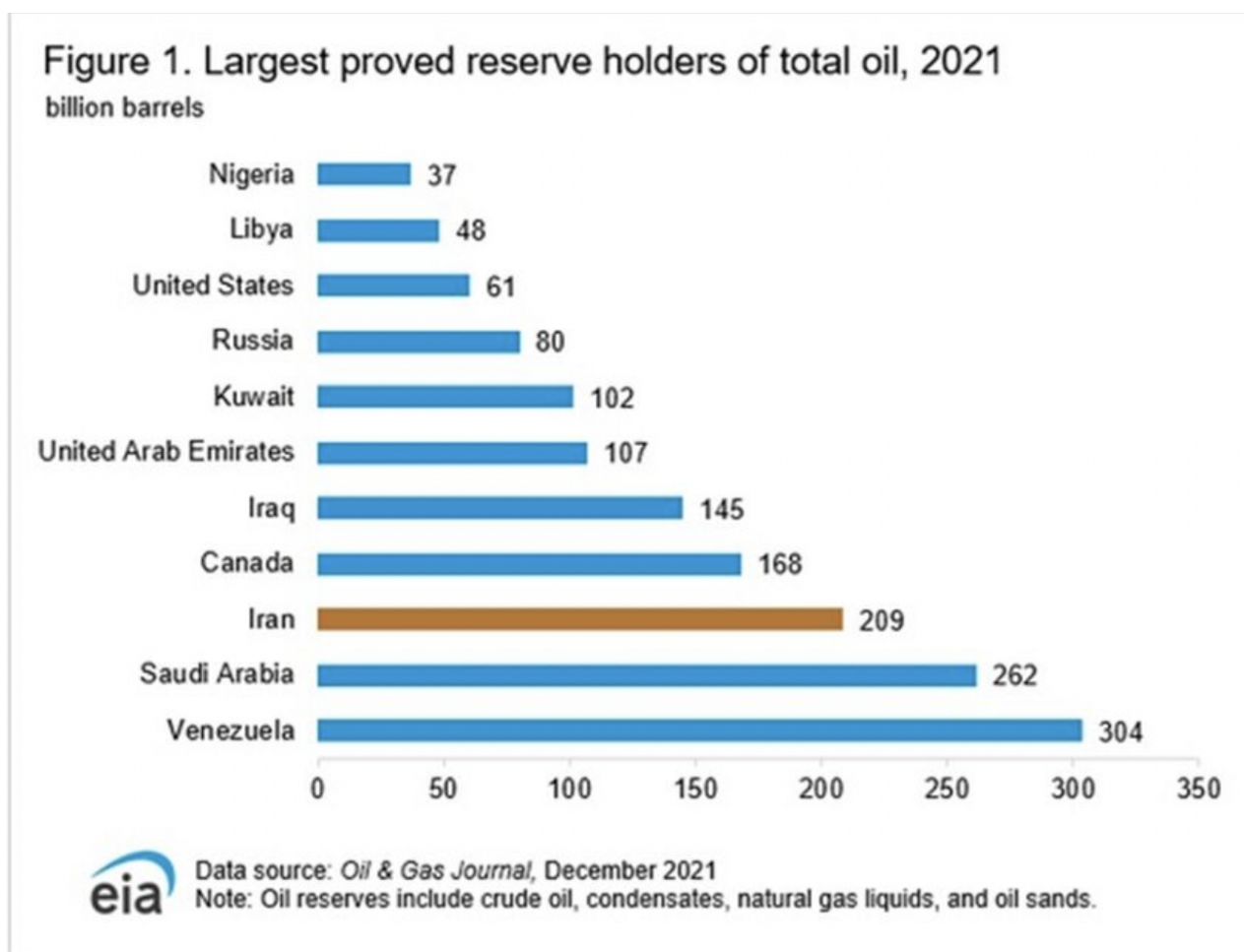
V loňském roce (listopad 2022) „Qatar Energy podepsala 27letou dohodu o dodávkách zkapalněného zemního plynu čínské společnosti Sinopec“. Katar má s Čínou také strategickou alianci.

Cílem Washingtonu je pod rouškou americké „významné nenatovské aliance“ s Katarem:

- přerušit partnerství mezi Katarom a Íránem
- Vyloučit Írán ze společného námořního plynového pole
- Vykonat kontrolu USA nad námořním plynovým polem v Perském zálivu.
- Oslabit a znemožnit „plynovou trojku“ (Rusko, Írán, Katar).
- Vytvořit chaos na globálním trhu s energií,
- Podkopat obchod se zkapalněným zemním plynem (LNG) do mnoha zemí.

Írán. Třetí největší zásoby ropy na světě.

Írán je nejen druhý po Rusku, pokud jde o zásoby zemního plynu, ale je na třetím místě na světě, pokud jde o zásoby ropy (**12 % celosvětových zásob ropy**) oproti slabým **4 % v případě USA**.

6. Strategické vodní cesty: Ben Gurionova průplavu.

USA usilují o nadvládu nad strategickými mezinárodními vodními cestami

Projekt Ben Gurionova kanálu byl původně „tajným“ (utajovaným) americkým projektem, který v roce 1963 formulovala Lawrence Livermore National Laboratory LLNG, strategický think tank (zaměřený na jadernou radiaci) na základě smlouvy s **americkým ministerstvem energetiky**. Projekt LLNG byl formulován v reakci na znárodnění Suezského průplavu v červenci 1956 prezidentem **Gamálem Abdelem Násirem** (1956-1970). Jeho záměrem bylo obejít Suezský průplav.

Projekt **Ben Gurionova průplavu** je v současnosti zvažován jako prostředek kontroly kanálů mezinárodního námořního obchodu na úkor obyvatel Blízkého východu. Jeho cílem je rovněž destabilizovat čínský námořní obchod se zbožím.

V kontextu širší války na Blízkém východě vedené Spojenými státy je projekt Ben Gurionova průplavu součástí americké hegemonistické vojenské agendy. Je v souladu s Netanjahuovým „**plánem na vymazání Palestiny z mapy**“.

Podle Yvonne Ridleyové:

„Jediné, co brání tomu, aby byl nově revidovaný projekt [Ben Gurionova kanálu] oživen a vygumován, je přítomnost Palestinců v Gaze. **Pokud jde o Netanjahua, ti stojí projektu v cestě**“ (Yvonne Ridleyová, 10. listopadu 2023, zvýraznění doplněno).

Válka vedená Spojenými státy má v úmyslu zkonfiskovat všechna palestinská území, která by si přivlastnil stát Izrael, působící jako **strategické „angloamerické centrum“ na Blízkém východě**:

Ben Gurionův průplav poskytne zejména Izraeli a dalším spřáteleným státům **svobodu před vydíráním vyplývajícím z přístupu k Suezskému průplavu**.

Arabské státy využívají Rudé moře k nátlaku na Izrael a v reakci na to se Izrael rozhodl získat větší kontrolu nad Rudým mořem. Tyto africké země jsou s arabskými státy kulturně a hospodářsky spřízněny. **Jedním z hlavních vojenských přínosů pro Izrael je, že mu to dává strategické možnosti, protože Ben Gurionův průplav zcela odejme význam Suezmu pro americkou armádu, pokud by bylo třeba pomoci Izraeli.**

Cílem Izraele je zatlačit Egypt ještě více do kouta tím, že Suez vyřadí z globálního obchodního a energetického koridoru a stane se globálním obchodním a energetickým logistickým centrem.

Odborníci se domnívají, že tato situace **otřese strategicko-energetickou rovnováhou čínské iniciativy projektu Pásmo a stezka ve Středomoří** spolu s Hormuzským průlivem, který je

místem přenosu 30 % světové energie. Ben Gurionův průplav by měl pevnou podporu Západu. (Eurasia Review, 7. listopadu 2023, zvýraznění doplněno)

7. „Velký Izrael“. Strategické „anglo-americké centrum“

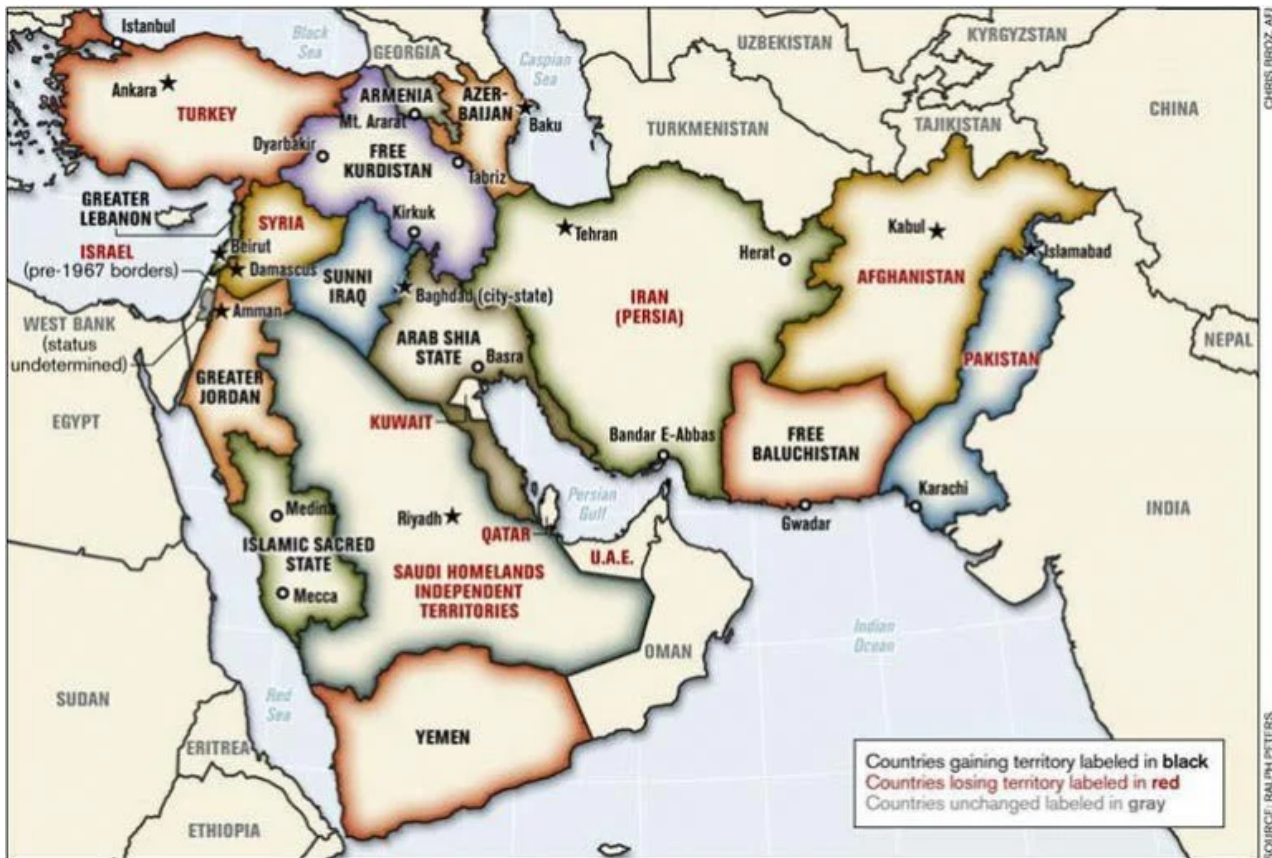
Zaslíbená země Velkého Izraele se shoduje s americkým koloniálním záměrem na Blízkém východě.

Projekt „Velkého Izraele“ není striktně sionistickým projektem pro Blízký východ, je nedílnou součástí americké zahraniční politiky, jeho strategickým cílem je rozšíření americké hegemonie a také roztříštění a balkanizace Blízkého východu.

V tomto ohledu spočívá strategie Washingtonu v destabilizaci a oslabení regionálních ekonomických mocností na Blízkém východě včetně Turecka a Íránu. Tuto politiku - která je v souladu s Velkým Izraelem - doprovází proces politické fragmentace.

Od války v Perském zálivu (1991) Pentagon uvažuje o vytvoření „Svobodného Kurdistanu“, který by zahrnoval **anexi částí Iráku, Sýrie a Íránu i Turecka.**

„Nový Blízký východ“: Ralph Peters, podplukovník, neoficiální mapa Vojenské akademie USA.

8. „Americká země zaslíbená“: „Americký konflikt na Středním východě“ . Globální válka

Při pohledu na současný kontext, včetně obléhání Gazy, se sionistický plán pro Blízký východ shoduje s dlouhodobou americkou válkou proti Blízkému východu. Jak jsme již zmínili, sionistický plán poskytuje ideologické a náboženské ospravedlnění dlouhé americké války proti Blízkému východu.

- V letech 1979-89. tzv. **sovětsko-afghánská válka**, zinscenovaná CIA .
- **Irácko-iránská válka z let 1980-88** zinscenovaná USA.
- **Válka proti Iráku v Perském zálivu v roce 1991**,
- **Invaze USA a NATO do Afghánistánu v roce 2001** ,

- **Invaze do Iráku v roce 2003**
- **Válka proti Libanonu v roce 2006 ,**
- **Arabské jaro,**
- **válka proti Libyi v roce 2011,**
- **Válka v Jemenu v roce 2015**
- **Obamova „protiteroristická“ operace proti Iráku a Sýrii v letech 2014-2017**
- **Probíhající války proti Sýrii, Iráku a Jemenu**

Projekt „Velkého Izraele“ spočívá v oslabení a nakonec rozbití sousedních arabských států v rámci americko-izraelského expanzionistického projektu s podporou NATO.

Není třeba připomínat, že ideologické a náboženské základy projektu „Velký Izrael“ jsou v souladu s americkým imperiálním záměrem.

Sionistická agenda sice není hnací silou, ale slouží užitečnému účelu, kterým je klamání veřejného mínění ohledně dlouhé americké války proti obyvatelům Blízkého východu.

Historické souvislosti: Válka proti Íránu: sled vojenských plánů a scénářů, jak vést válku proti Íránu

*Od zahájení scénáře válečných her **Theater Iran Near Term (TIRANNT)** v květnu 2003 (uniklý utajovaný dokument) se počítalo s eskalačním scénářem zahrnujícím vojenské akce namířené proti Íránu a Sýrii, jehož první fází byla Sýrie.*

Po TIRANNT následovala řada vojenských plánů týkajících se Íránu. Četná oficiální prohlášení a vojenské dokumenty USA po 11. září poukazovaly na rozšíření války na Blízkém východě za aktivní účasti Izraele.

Izrael je americkým spojencem. Vojenské operace jsou úzce koordinovány. Izrael nejedná bez souhlasu Washingtonu.

Americko-izraelská protivzdušná obrana

Média sotva přiznávají, že USA a Izrael **mají integrovaný systém protivzdušné obrany, který byl vytvořen na počátku roku 2009**, krátce po izraelské invazi do Gazy v rámci **operace „Cast Led“**.

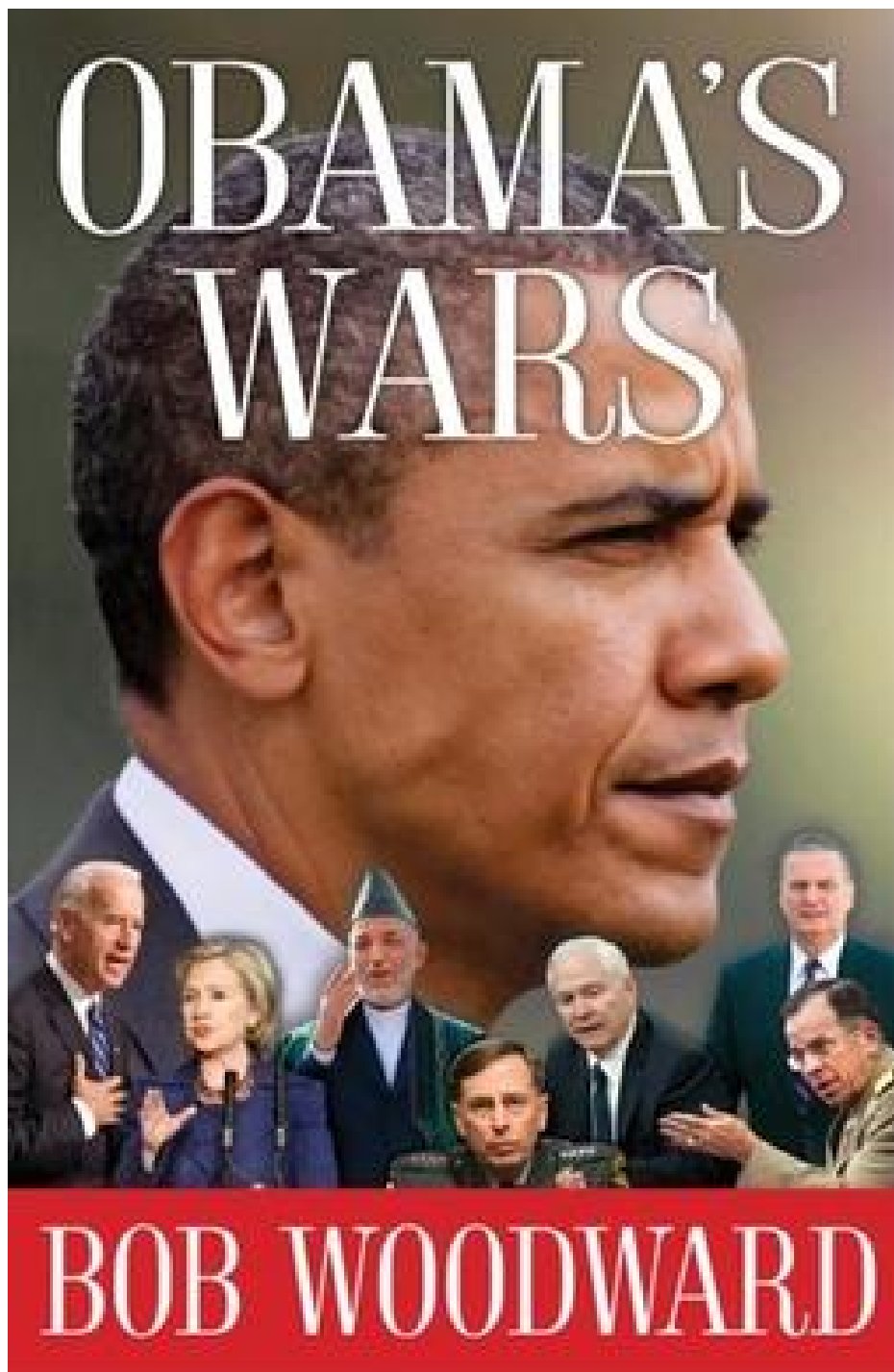
Radarový systém protivzdušné obrany v pásmu X, který USA zřídily v Izraeli v roce 2009, by měl

„integrovat izraelskou protiraketovou obranu s americkou globální sítí pro detekci raket, která zahrnuje satelity, lodě Aegis ve Středozemním moři, Perském zálivu a Rudém moři a pozemní radary a interceptory Patriot.“ (Senátor Joseph Azzolina, Protecting Israel from Iran's missiles, Bayshore News, 26. prosince 2008).)

To znamená, že Washington rozhoduje. Potvrzeno Pentagonem, **americká armáda kontroluje izraelskou protivzdušnou obranu:**

„**Jedná se a bude se jednat o americký radarový systém,**“ řekl mluvčí Pentagonu Geoff Morrell.

'Takže to není něco, co dáváme nebo prodáváme Izraelcům, a je to něco, co bude pravděpodobně vyžadovat americký personál na místě k obsluze.'“ (Citováno v Israel National News, 9. ledna 2009, zvýraznění doplněno).

Na počátku Obamova druhého funkčního období zahájily USA a Izrael jednání týkající se přítomnosti **„amerického personálu na místě** , v Izraeli, konkrétně **zřízení ‘stálé‘ a „oficiální“ vojenské základny uvnitř Izraele.**

A 17. září 2017 byla slavnostně otevřena **základna americké protivzdušné obrany umístěná v Negevské poušti.**

Podle mluvčího izraelských IDF je cílem vyslat „vzkaz regionu, “ včetně Íránu, Libanonu, Sýrie a Palestiny.

Mimořádně důležité:

Izrael by nebyl schopen jednat jednostranně proti Íránu bez zeleného světla od Pentagonu, který kontroluje klíčové součásti izraelského systému protivzdušné obrany.

V praxi by válka proti Íránu byla společným úsilím USA, NATO a Izraele, koordinovaným americkým strategickým velením (STRATCOM), přičemž američtí spojenci by hráli klíčovou (podřízenou) roli.

Michel Chossudovsky, 11. listopadu 2023, aktualizováno 14. ledna 2024.

Níže je uveden můj článek Global Research z května 2005, který poskytuje podrobný historický pohled na válečné plány USA na útok na Írán.

* * *

Část II

Plánovaný americko-izraelský útok na Írán

podle

Michel Chossudovsky

Global Research

Květen 2005

Na začátku Bushova druhého funkčního období vypustil viceprezident Dick Cheney bombu. Bez okolků naznačil, že Írán je „na samém vrcholu seznamu“ zlotřilých nepřátel Ameriky a že Izrael bude takříkajíc „bombardovat za nás“, aniž by se USA vojensky angažovaly a aniž bychom na ně vyvíjeli nátlak, „aby to udělali“:

„Vzhledem k tomu, že Írán vyhlásil, že jeho cílem je zničení Izraele, mohli by se Izraelci rozhodnout jednat jako první a nechat zbytek světa, aby se poté staral o úklid diplomatického nepořádku,“ (citace z rozhovoru pro MSNBC z ledna 2005).

Izrael je rotvajler na vodítku: USA chtějí „pustit Izrael na svobodu“, aby zaútočil na Írán. Bývalý **poradce pro národní bezpečnost Zbigniew Brzezinski** v rozhovoru pro PBS, který komentoval

viceprezidentovo tvrzení, s jistými obavami potvrdil, že ano: Cheney chce, aby **premiér Ariel Šaron** jednal jménem Ameriky a „udělal to“ za nás:

„Írán je podle mého názoru dvojznačnější. A tam rozhodně nejde o tyranii, ale o jaderné zbraně. A viceprezident dnes v jakémsi podivném paralelním prohlášení k tomuto prohlášení o svobodě naznačil, že to mohou udělat Izraelci, a vlastně použil jazyk, který zní jako ospravedlnění nebo dokonce povzbuzení pro Izraelce, aby to udělali.“

Výše uvedená prohlášení jsou zavádějící. Spojené státy Izrael k ničemu „nenabádají“. Jde o společnou americko-izraelskou vojenskou operaci s cílem bombardovat Írán, která je ve fázi aktivního plánování již více než rok. Neokonzervativci na ministerstvu obrany pod vedením **Douglase Feitha** usilovně spolupracují se svými izraelskými vojenskými a zpravodajskými protějšky a pečlivě vytipovávají cíle uvnitř Íránu (viz **Seymour Hersh**).

Podle této pracovní dohody nebude Izrael jednat jednostranně, bez zeleného světla z Washingtonu. Jinými slovy, Izrael neprovede útok bez účasti USA.

Tajné zpravodajské operace: Vyvolávání etnického napětí v Íránu

Mezitím se Washington již dva roky podílí na tajných zpravodajských operacích uvnitř Íránu. Do těchto operací jsou zapojeny americké a britské zpravodajské služby a speciální jednotky (spolupracující se svými izraelskými protějšky).

*„Jeden z představitelů britských zpravodajských služeb uvedl, že případná kampaň proti Íránu nebude pozemní válkou jako ta v Iráku. Američané použijí jinou taktiku, řekl zpravodajský důstojník. 'Začíná to být docela děsivé'.“
(Evening Standard, 17. června 2003)*

Očekává se, že americko-izraelský nálet na íránská jaderná zařízení vyvolá etnické napětí a vyvolá „změnu režimu“ ve prospěch USA. (Viz Arab Monitor).

Bushovi poradci věří, že „iránské opoziční hnutí“ svrhne mulláhy. Toto hodnocení představuje hrubý omyl v hodnocení společenských sil uvnitř Íránu. Pravděpodobnější je, že se Íránci důsledně semknou za válečnou vládou proti zahraniční agresii. **Ve skutečnosti by proti americkému intervencionismu povstal celý Blízký východ i další země.**

Odveta v případě americko-izraelského leteckého útoku

Teherán potvrdil, že v případě napadení podnikne odvetný úder v podobě úderů balistickými raketami namířenými proti Izraeli (CNN, 8. února 2005). Tyto útoky by se mohly zaměřit také na americká vojenská zařízení v Perském zálivu, což by okamžitě vedlo ke scénáři vojenské eskalace a totální války.

Jinými slovy, **letecké údery proti Íránu by mohly přispět k rozpoutání války v širším středoasijském regionu Blízkého východu.**

Plánovaný útok na Írán je navíc třeba chápat také v souvislosti s včasným stažením syrských vojsk z Libanonu, což otevřelo nový prostor pro rozmístění izraelských sil. Svou roli hraje i účast Turecka na americko-izraelské vojenské operaci, a to v návaznosti na dohodu dosaženou mezi Ankarou a Tel Avivem.

Jinými slovy, američtí a izraelští vojenští plánovači musí pečlivě zvážit dalekosáhlé důsledky svých akcí.

Izrael rozšiřuje své zásoby smrtícího vojenského materiálu

V rámci příprav na možný útok na Írán došlo k masivnímu hromadění vojenské techniky.

Izrael nedávno převzal od USA dodávku přibližně 5 000 „inteligentních zbraní odpalovaných ze vzduchu“, včetně přibližně 500 „bomb na ničení bunkrů“ BLU 109. Tato (uranem potažená)

munice je prý více než „dostatečná k zasažení celé škály íránských cílů, možná s výjimkou zakopaného zařízení v Natanzu, které může vyžadovat [výkonnější] BLU-113 bunker buster“:

„Vzhledem k tomu, že Izrael již má značné zásoby těchto zbraní, umožnilo by toto navýšení jeho zásob trvalý útok, ať už s dalším zapojením USA, nebo bez něj.“ (Viz Richard Bennett)

Řízená puma Gbu 28 (GBU-28)

Izraelské letectvo by zaútočilo na íránské jaderné zařízení v Búšehru s použitím amerických i izraelských bunkrových bomb. Útok by byl proveden ve třech oddělených vlnách, „přičemž ochranu proti radarovému a komunikačnímu rušení by poskytovaly systémy AWACS amerického letectva a další americké letouny v oblasti“. (Viz W Madsen)

Mějte na paměti, že bomby typu bunker buster mohou být použity i k dopravě taktických jaderných pum. B61-11 je „jaderná verze“ „konvenční“ BLU 113. Lze ji dopravit podobně jako konvenční bombu bunker buster. (Viz Michel Chossudovsky, viz také toto).

Podle Pentagonu jsou taktické jaderné zbraně „bezpečné pro civilisty“. Jejich použití schválil americký Senát. (Viz Michel Chossudovsky)

Kromě toho, jak bylo oznámeno koncem roku 2003, izraelské ponorky třídy Dolphin vybavené americkými raketami Harpoon vyzbrojenými jadernými hlavicemi nyní míří na Írán. (Viz Gordon Thomas)

I kdyby Izrael taktické jaderné zbraně nepoužil, útok na íránská jaderná zařízení vyvolává nejen hrozbu širší války, ale také jaderného záření v širokém okolí:

„Útok na íránská jaderná zařízení nejenže vyvolá válku, ale mohl by také rozpoutat mračna radiace daleko za cíli a hranicemi Íránu.“ (Prohlášení profesora Eliase Tummy, Arabská internetová síť, Federální zpravodajská služba, 1. března 2005)

Navíc, i když se většina zpráv soustředila na otázku trestných leteckých úderů na íránská jaderná zařízení, údery by se s největší pravděpodobností rozšířily i na další cíle.

I když se na úrovni vojenského plánování uvažuje o pozemní válce jako o možném „scénáři“, americká armáda by vzhledem k situaci v Iráku nebyla schopna vést účinnou pozemní válku. Slovy bývalého **poradce pro národní bezpečnost Lawrence Egelbergera:**

Egelberger: „Doufám, že se nedostaneme do pozemní války v Íránu. Pokud se do ní dostaneme, budeme mít vážné problémy. Myslím, že o tom nikdo ve Washingtonu vážně neuvažuje.“ (citováno v National Journal, 4. prosince 2004).

Vojenské schopnosti Íránu

Navzdory svým celkovým slabinám ve vztahu k Izraeli a USA má Írán vspělý systém protivzdušné obrany, který je nasazen na ochranu jeho jaderných zařízení; „jsou rozptýlena a umístěna pod zemí, což znesnadňuje případné letecké údery a nezaručuje jejich úspěch“. (Jerusalem Post, 20. dubna 2005).

Modernizoval své rakety Šaháb-3, které mohou dosáhnout cílů v Izraeli. Íránské ozbrojené síly v poslední době prováděly vysoce prestižní vojenská cvičení v očekávání útoku vedeného USA. Írán rovněž vlastní přibližně 12 strategických řízených střel X-55, které

vyrábí Ukrajina. Íránské systémy protivzdušné obrany jsou údajně vybaveny ruskými raketami SA-2, SA-5, SA-6 a také raketami SA-7 odpalovanými z ramene (Jaffa Center for Strategic Studies).

Vojenská cestovní mapa USA

Bushova administrativa oficiálně označila Írán a Sýrii za další etapu „cestovní mapy k válce“.

Zaměření na Írán je dvoustranný projekt, který v široké míře slouží zájmům angloamerických ropných konglomerátů, finančního establishmentu Wall Street a vojensko-průmyslového komplexu.

Širší oblast Blízkého východu a střední Asie zahrnuje více než 70 % světových zásob ropy a zemního plynu. Írán vlastní 10 % světových zásob ropy a co do velikosti svých zásob se řadí na třetí místo za Saúdskou Arábii (25 %) a Irák (11 %). Pro srovnání, USA vlastní méně než 2,8 % světových zásob ropy. (Viz [Eric Waddell](#), The Battle for Oil)

Oznámení o zaměření na Írán by nemělo být překvapením. Je to součást boje o ropu. Již během Clintonovy administrativy formulovalo Ústřední velitelství USA (USCENTCOM) „v divadle války“ plány na invazi do Iráku i Íránu:

„Široké národní bezpečnostní zájmy a cíle vyjádřené v prezidentově Národní bezpečnostní strategii (NSS) a v Národní vojenské strategii předsedy (NMS) tvoří základ strategie Ústředního velitelství Spojených států amerických na divadle. **NSS řídí provádění strategie dvojího zadržování darebáckých států Iráku a Íránu**, dokud tyto státy představují hrozbu pro zájmy USA, pro ostatní státy v regionu a pro své vlastní občany. **Cílem dvojího zadržování je udržet rovnováhu sil v regionu, aniž by byla závislá na Iráku nebo Íránu**. Strategie USCENTCOM na divadle je založena na zájmech a zaměřena na hrozby. Účelem angažovanosti USA, jak je zastáván v NSS, je **ochrana životně důležitého zájmu Spojených**

států v regionu - nepřerušovaný a bezpečný přístup USA a spojenců k ropě v Perském zálivu. (USCENTCOM, USPolicy , zvýraznění doplněno).

Hlavní vojenscí aktéři

Zatímco USA, Izrael a také Turecko (které má hranice s Íránem i Sýrií) jsou hlavními aktéry tohoto procesu, v regionu se do něj zapojila řada dalších zemí, spojenců USA, včetně několika středoasijských bývalých sovětských republik. Velká Británie je do tohoto procesu úzce zapojena, přestože to na diplomatické úrovni oficiálně popírá. Ústřední roli v íránské operaci zaujímá Turecko. Má rozsáhlou dohodu o vojenské spolupráci s Izraelem. Existují náznaky, že NATO je rovněž formálně zapojeno v souvislosti s dohodou mezi Izraelem a NATO uzavřenou v listopadu 2004.

Plánování leteckého útoku na Írán

Podle bývalého zbrojního inspektora **Scotta Rittera**, George W. Bush již podepsal rozkaz k leteckému útoku na Írán, který je naplánován na červen (viz tento).

Červnový termín je třeba chápat jako hraniční. Neznamená to, že k útoku dojde v červnu. Naznačuje však, že USA a Izrael jsou „ve stavu připravenosti“ a jsou připraveny útok provést do června nebo později. Jinými slovy, rozhodnutí o zahájení útoku ještě nepadlo.

Ritterův postřeh týkající se chystané vojenské operace je nicméně třeba brát vážně. V posledních měsících existuje dostatek důkazů o tom, že se připravuje rozsáhlá vojenská operace:

1) v posledních měsících proběhlo několik významných vojenských cvičení, která zahrnovala nasazení vojenských sil a testování zbraňových systémů.

2) proběhla vojenská plánovací setkání mezi různými zúčastněnými stranami. Mezi Washingtonem, Tel Avivem a Ankarou proběhla výměna vojenských a vládních představitelů.

- 3) V Izraeli došlo k významné změně ve struktuře vojenského velení, kdy byl jmenován nový náčelník generálního štábu.
- 4) Na mezinárodní úrovni proběhla intenzivní diplomatická výměna s cílem zajistit oblasti vojenské spolupráce a/nebo podpory pro vojenskou operaci vedenou USA a Izraelem a namířenou proti Íránu.
- 5) Byly zintenzivněny probíhající zpravodajské operace uvnitř Íránu.
- 6) Budování konsensu: Byla posílena mediální propaganda o nutnosti zasáhnout v Íránu, denně se objevují zprávy o tom, jak Írán představuje hrozbu pro mír a globální bezpečnost.

Časová osa klíčových iniciativ

V posledních několika měsících byly podniknuty různé klíčové iniciativy, které obecně svědčí o tom, že se chystá letecké bombardování Íránu:

Listopad 2004 v Bruselu: Protokol NATO-Izrael: Izraelská delegace IDF se na konferenci NATO setkala s vojenskými představiteli šesti členských zemí Středomořské pánve, včetně Egypta, Jordánska, Alžírsko, Tunisko, Maroko, Alžírsko a Mauretánie. NATO usiluje o oživení rámce, známého jako program Středomořského dialogu, který by zahrnoval i Izrael. Izraelská delegace souhlasila s účastí na vojenských cvičeních a „protiteroristických manévrech“ společně s několika arabskými zeměmi.

Leden 2005: USA, Izrael a Turecko uspořádaly vojenské cvičení ve východním Středomoří, u pobřeží Sýrie. Tato cvičení, která se konala v předchozích letech, byla označena za rutinní.

Únor 2005. Na základě rozhodnutí přijatého v Bruselu v listopadu 2004 se Izrael poprvé zapojil do vojenských cvičení s NATO, kterých se zúčastnilo také několik arabských zemí.

Únor 2005: Atentát na bývalého libanonského premiéra **Rafíka Harírího**. Atentát, z něhož byla obviněna Sýrie, slouží zájmům Izraele a USA a byl využit jako záminka k požadavku stažení syrských vojsk z Libanonu.

Únor 2005: Šaron odvolává náčelníka generálního štábu **Mošeho Ja'alona** a jmenuje generála letectva Dana Halutze. Je to poprvé v izraelské historii, kdy je náčelníkem generálního štábu jmenován generál letectva (viz Uri Avnery).

Jmenování **generálmajora Dana Halutze** náčelníkem generálního štábu IDF je v izraelských politických kruzích považováno za „jmenování správného muže ve správný čas“. Ústřední otázkou je, že se plánuje rozsáhlá letecká operace proti Íránu a generálmajor Halutz má koordinovat letecké nálety na Írán. Halutzovo jmenování bylo výslovně spojeno s izraelskou agendou týkající se Íránu: „Jako náčelník generálního štábu bude v nejlepší pozici připravit armádu na takový scénář.“

Březen 2005: Generální tajemník NATO byl v Jeruzalémě na následných jednáních s Arielem Šaronem a izraelskými vojenskými představiteli po únorovém společném vojenském cvičení NATO a Izraele. Tyto vazby vojenské spolupráce považuje izraelská armáda za prostředek „posílení odstrašující schopnosti Izraele, pokud jde o potenciální nepřátele, kteří jej ohrožují, především Írán a Sýrii“. Předpokladem, z něhož vychází vojenská spolupráce mezi NATO a Izraelem, je, že Izrael je napaden:

„Čím více se posílí obraz Izraele jako země, která čelí nepřítelům, kteří se na ni pokoušejí bezdůvodně zaútočit, tím větší bude možnost, že NATO poskytne Izraeli pomoc. Írán a Sýrie navíc budou muset počítat s možností, že rostoucí spolupráce mezi Izraelem a NATO posílí vazby Izraele na Turecko, které je rovněž členem NATO. Vzhledem k imponujícímu vojenskému potenciálu Turecka a jeho geografické blízkosti k Íránu i Sýrii by operační možnosti Izraele

proti nim, pokud a kdy to bude považovat za nutné, mohly značně posílit. „ (Jaffa Center for Strategic Studies, <http://www.tau.ac.il/jcss/sa/v7n4p4Shalom.html>)

Protokol mezi Izraelem a NATO je o to důležitější, že zavazuje NATO, aby se připojilo k americko-izraelskému plánu bombardovat Írán, což je ze strany Izraele akt sebeobrany. Znamená to také, že NATO je rovněž zapojeno do procesu vojenských konzultací týkajících se plánovaného leteckého bombardování Íránu. To samozřejmě souvisí s dvoustrannou dohodou o vojenské spolupráci mezi Izraelem a Tureckem a s pravděpodobností, že část vojenské operace bude zahájena z Turecka, které je členem NATO.

Koncem března 2005: V Izraeli unikly informace o „předběžném povolení“ premiéra Ariela Šarona k izraelskému útoku na íránský závod na obohacování uranu v Natanzu, „pokud by diplomacie nedokázala zastavit íránský jaderný program“. (The Hindu, 28. března 2005)

Březen-duben 2005: Konání společného americko-izraelského vojenského cvičení v Izraeli, které se konkrétně týkalo odpalování raket Patriot.

Americké posádky raket Patriot umístěné v Německu byly vyslány do Izraele, aby se zúčastnily společného cvičení Juniper Cobra s izraelskou armádou. Cvičení bylo popsáno jako rutinní a „nesouvisející s událostmi na Blízkém východě“: „Jako vždy nás zajímá implementace zkušeností získaných z cvičení.“ (UPI, 9. března 2005).

Duben 2005: Donald Rumsfeld byl na oficiální návštěvě Iráku, Afghánistánu, Pákistánu, Kyrgyzstánu a Ázerbájdžánu. Jeho diplomatické snahy byly ruskými médii popsány jako „doslova kroužení kolem Íránu ve snaze najít nejlepší předmostí pro případnou vojenskou operaci proti této zemi“.

V ázerbájdžánském Baku se Rumsfeld zabýval jednáním o termínu rozmístění amerických jednotek v Ázerbájdžánu na severozápadní hranici Íránu. Americké vojenské základny označované jako „mobilní skupiny“ v Ázerbájdžánu mají hrát roli ve vojenské operaci namířené proti Íránu.

Ázerbájdžán je členem GUUAM, dohody o vojenské spolupráci s USA a NATO, která umožňuje umístění amerických jednotek v několika členských zemích, včetně Gruzie, Uzbekistánu a Ázerbájdžánu. Deklarovaným krátkodobým cílem je „neutralizovat Írán“. Dlouhodobějším cílem „kaspického plánu“ Pentagonu je vojenská a ekonomická kontrola nad celým kaspickým mořským povodím s cílem zajistit USA moc nad zásobami ropy a koridory pro ropovody.

Během své dubnové návštěvy Rumsfeld prosazoval americkou iniciativu zřízení „amerických speciálních jednotek a vojenských základen k zajištění vlivu USA v kaspickém regionu:

„Projekt nazvaný Caspian Watch předpokládá vytvoření sítě speciálních operačních sil a policejních jednotek v zemích regionů, které by byly využity v případě mimořádných událostí včetně

ohrožení objektů ropného komplexu a ropovodů. Projekt Caspian Watch bude financován Spojenými státy (100 milionů dolarů). Stane se předsunutou stráží evropského velitelství USA, do jehož zóny odpovědnosti patří kaspický region. Velitelské centrum projektu s výkonným radarem má být umístěno v Baku.“ („Obrana a bezpečnost Ruska“, 27. dubna 2005)

Rumsfeldova návštěva následovala krátce po návštěvě íránského prezidenta Mohammada Chátamího v Baku.

Duben 2005: Írán podepsal vojenskou spolupráci s Tádžikistánem, který zaujímá strategickou polohu na severní hranici Afghánistánu. Tádžikistán je členem skupiny vojenské spolupráce „šanghajske pětky“, do níž patří také Kazachstán, Čína, Kyrgyzstán a Rusko. Írán má také dohody o hospodářské spolupráci s Turkmenistánem.

Polovina dubna 2005: Izraelský premiér Ariel Šaron se setkává s Georgem W. Bushem na jeho texaském ranči. Na programu dvoustranných rozhovorů je Írán. Významnější je, že návštěva Ariela Šarona byla využita k rozhovorům na vysoké úrovni mezi americkými a izraelskými vojenskými plánovači, které se týkaly Íránu.

Konec dubna 2005. Prezident **Vladmir Putin** je v Izraeli na oficiální návštěvě. Oznamuje rozhodnutí Ruska prodat Sýrii protiletadlové rakety krátkého doletu a pokračovat v podpoře íránského jaderného průmyslu. Pod pozlaceným povrchem mezinárodní diplomacie je třeba Putinovu včasnou návštěvu Izraele interpretovat jako „signál Izraeli“ ohledně plánovaného leteckého útoku na Írán.

Konec dubna 2005: V Mezinárodní agentuře pro atomovou energii (MAAE) byl vyvíjen tlak ze strany USA s cílem zablokovat opětovné jmenování **Mohammeda Al Baradeje**, který podle amerických představitelů „není vůči Íránu dostatečně tvrdý...“. Na základě nátlaku USA bylo hlasování o jmenování nového šéfa MAAE odloženo na červen. Tento vývoj naznačuje, že Washington chce před zahájením americko-izraelských leteckých útoků na íránská

jaderná zařízení navrhnout vlastního kandidáta. (Viz VOA). (V únoru 2003 Al Baradej spolu s hlavním zbrojním inspektorem OSN Hansem Blixem zpochybnili (falešné) zpravodajské informace o zbraních hromadného ničení, které USA předložily Radě bezpečnosti OSN s cílem ospravedlnit válku proti Iráku.)

Koncem dubna 2005. Prodej smrtící vojenské techniky Izraeli. Bunkrové bomby GBU-28 Buster: V souvislosti s Putinovou návštěvou Izraele oznámila americká Agentura pro obrannou a bezpečnostní spolupráci (ministerstvo obrany) prodej dalších 100 bomb typu bunker-buster vyrobených společností Lockheed Martin Izraeli. Americké sdělovací prostředky toto rozhodnutí považovaly za „varování Íránu před jeho jadernými ambicemi“.

Prodej se týká větších a sofistikovanějších „řízených pum GBU-28 (Guided Bomb Unit-28) BLU-113 Penetrator“ (včetně naváděcí řídicí jednotky WGU-36A/B a podpůrného vybavení). GBU-28 je popisována jako „speciální zbraň pro pronikání do zabezpečených velitelských center umístěných hluboko pod zemí. Skutečnost je taková, že GBU-28 patří mezi nejsmrtonosnější „konvenční“ zbraně na světě, které byly použity při invazi do Iráku v roce 2003 a které jsou schopny masivními explozemi způsobit smrt tisíců civilistů.

Izraelské letectvo má v plánu používat GBU-28 na svých letounech F-15. (Viz text tiskové zprávy DSCA)

Konec dubna 2005 - začátek května: Turecký premiér **Recep Tayyip Erdogan** v Izraeli na následných jednáních s Arielem Šaronem. Doprovázel ho jeho ministr obrany Vecdi Gonul, který se setkal s vysokými izraelskými vojenskými představiteli. Na oficiálním programu těchto rozhovorů byly: společné obranné projekty, včetně společné výroby protiraketových střel Arrow II Theater Missile Defense a Popeye II. Druhé jmenované, známé také jako Have Lite, jsou pokročilé malé rakety, určené pro nasazení na stíhacích letounech. Tel Aviv a Ankara se rozhodly zřídit horkou linku pro sdílení zpravodajských informací.

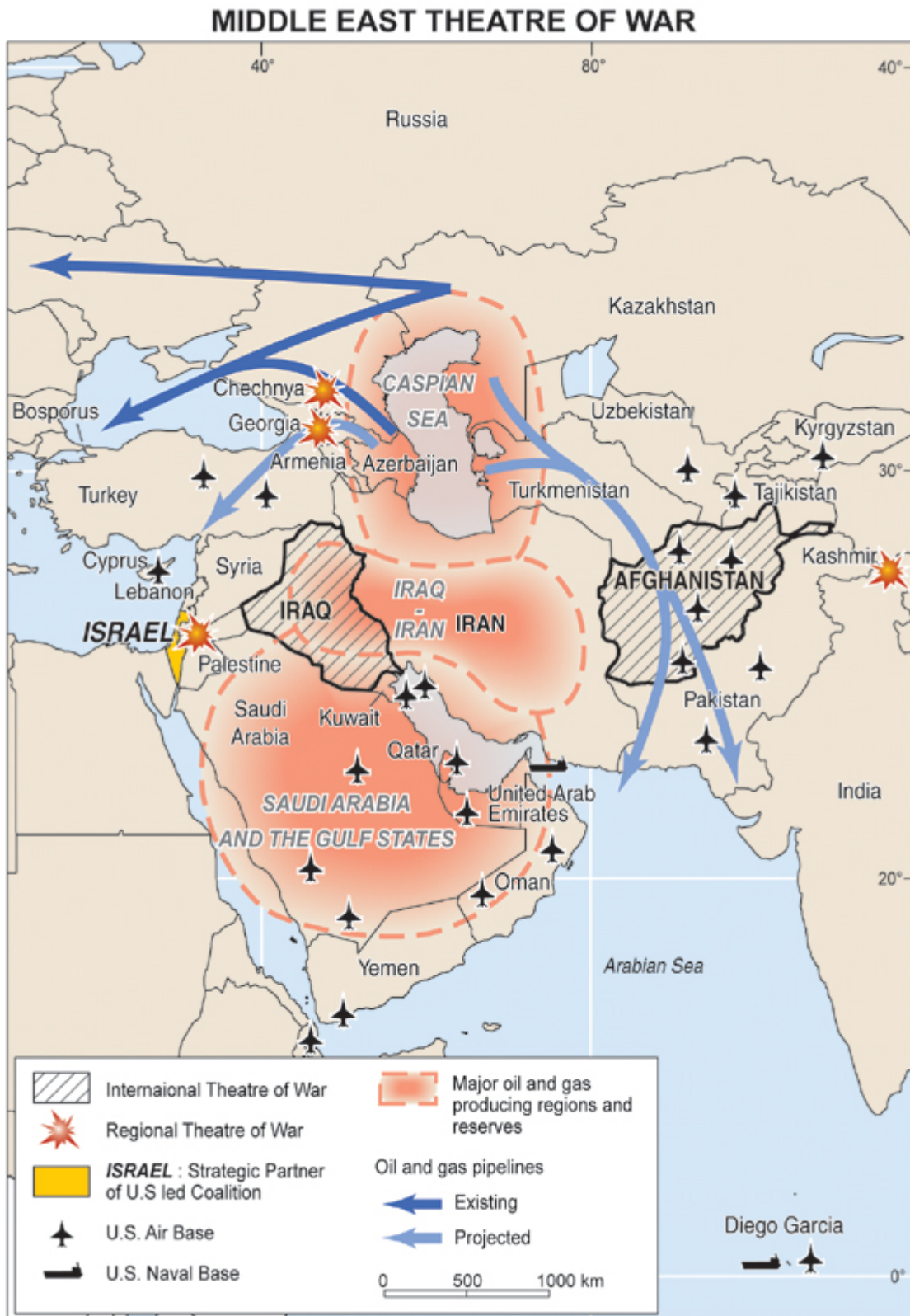
Květen 2005: Syrské jednotky se mají stáhnout z Libanonu, což povede k zásadní změně bezpečnostní situace na Blízkém východě ve prospěch Izraele a USA.

Írán je obklíčen?

USA mají vojáky a vojenské základny v Turecku, Pákistánu, Ázerbájdžánu, Afghánistánu a samozřejmě v Iráku.

Jinými slovy, Írán je prakticky obklopen vojenskými základnami USA. (viz mapa níže). Tyto země, stejně jako Turkmenistán, jsou členy programu NATO Partnerství pro mír a mají s NATO uzavřeny dohody

o vojenské spolupráci.

Jinými slovy, máme co do činění s potenciálně výbušným scénářem, v němž by řada zemí, včetně několika bývalých sovětských republik, mohla být zapojena do války s Íránem vedené USA. IranAtom.ru,

zpravodajská a vojenská analytická skupina se sídlem v Rusku, v této souvislosti navrhl:

Vzhledem k tomu, že „iránské jaderné objekty jsou roztroušeny po celé zemi, bude Izrael potřebovat hromadný úder s různými přístupy k přeletu a odletu - Jordánsko, Irák, Turecko, Ázerbájdžán a další země... Ázerbájdžán se vážně obává reakce Teheránu, pokud by Baku vydalo izraelským letadlům povolení k přeletu nad svým územím“. (Obrana a bezpečnost Ruska, 12. dubna 2005).

Závěrečné poznámky

Svět se nachází na důležité křižovatce.

Bushova administrativa se pustila do vojenského dobrodružství, které ohrožuje budoucnost lidstva.

Dalším vojenským cílem je Írán. Plánovaná vojenská operace, která se v žádném případě neomezuje na trestné údery proti íránským jaderným zařízením, je součástí projektu ovládnutí světa, vojenského plánu, zahájeného na konci studené války.

Vojenská akce proti Íránu by přímo zahrnovala účast Izraele, což by zase pravděpodobně vyvolalo širší válku na celém Blízkém východě, nemluvě o implozi na palestinských okupovaných územích. S navrhovanými leteckými útoky je úzce spojeno Turecko.

Izrael je jadernou mocností se sofistikovaným jaderným arzenálem. (Viz rámeček níže).

Použití jaderných zbraní Izraelem nebo USA nelze vyloučit, zejména s ohledem na skutečnost, že taktické jaderné zbraně byly nyní překlasifikovány na variantu konvenčních bunkrových bomb a jsou schváleny Senátem USA pro použití v konvenčních válčičích. („jsou neškodné pro civilní obyvatelstvo, protože výbuch je pod zemí“).

V tomto ohledu představují jadernou hrozbu spíše Izrael a USA než Írán.

Plánovaný útok na Írán je třeba chápat v souvislosti se stávajícími aktivními válečnými scénami na Blízkém východě, konkrétně v Afghánistánu, Iráku a Palestině.

Konflikt by se mohl snadno rozšířit z Blízkého východu do oblasti Kaspického moře. Mohly by se ho zúčastnit také Ázerbájdžán a Gruzie, kde jsou umístěny americké jednotky.

Útok na Írán by měl přímý dopad na hnutí odporu uvnitř Iráku. Vyvolal by také tlak na přetížené americké vojenské kapacity a zdroje na iráckém i afghánském válčišti. (150 000 amerických vojáků v Iráku je již plně vytíženo a v případě války s Íránem by nemohli být přesunuti.)

Jinými slovy, rozkolísaná geopolitika regionu střední Asie a Blízkého východu, tři stávající válečná dějiště, v nichž je Amerika v současné době zapojena, přímá účast Izraele a Turecka, struktura vojenských aliancí sponzorovaných USA atd. vyvolávají přízrak širšího konfliktu.

Vojenská akce USA proti Íránu navíc neohrožuje pouze zájmy Ruska a Číny, které mají geopolitické zájmy v oblasti Kaspického moře a které mají s Íránem uzavřeny dvoustranné dohody. Postihuje také evropské ropné zájmy v Íránu a pravděpodobně vyvolá velké rozpory mezi západními spojenci, mezi USA a jejich evropskými partnery i v rámci Evropské unie.

Prostřednictvím své účasti v NATO by byla Evropa i přes svou neochotu zapojena do iránské operace. Účast NATO do značné míry závisí na dohodě o vojenské spolupráci uzavřené mezi NATO a Izraelem. Tato dohoda by zavazovala NATO k obraně Izraele proti Sýrii a Íránu. NATO by tedy podpořilo preventivní útok na iránská jaderná zařízení a mohlo by převzít aktivnější roli, pokud by Írán po americko-izraelských leteckých úderech podnikl odvetné kroky.

Není třeba dodávat, že válka proti Íránu je součástí dlouhodobějšího vojenského programu USA, který usiluje o militarizaci celé kaspické pánve, což nakonec povede k destabilizaci a dobytí Ruské federace.

Protiválečné hnutí

Protiválečné hnutí musí důsledně jednat, aby zabránilo další fázi této války.

To není snadné. Pořádání velkých protiválečných shromáždění samo o sobě příliv války nezvrátí.

Vysoce postavení představitelé Bushovy administrativy, příslušníci armády a Kongresu USA získali pravomoc prosazovat nezákonný válečný program.

Je zapotřebí, aby se vytvořila síť zdola, masové hnutí na národní a mezinárodní úrovni, které zpochybní legitimitu vojenských a politických činitelů a které nakonec přispěje k sesazení těch, kteří vládou naším jménem.

Váleční zločinci zaujímají mocenské pozice. Občané jsou galvanizováni, aby podporovali vládce, kteří se „starají o jejich bezpečnost a blaho“. Prostřednictvím mediálních dezinformací dostává válka humanitární mandát.

Aby se zvrátila vlna války, je třeba uzavřít vojenské základny, zastavit válečnou mašinerii (konkrétně výrobu moderních zbraňových systémů) a zlikvidovat vznikající policejní stát.

Je třeba se také zaměřit na korporátní podporovatele a sponzory války a válečných zločinů, včetně ropných společností, dodavatelů obranných zařízení, finančních institucí a korporátních médií, která se stala nedílnou součástí válečné propagandistické mašinerie.

Protiválečné nálady válečnou agendu neodbourají. Váleční zločinci v USA, Izraeli a Británii musí být odstraněni z vysokých funkcí.

Je třeba odhalit pravou tvář amerického impéria a základní kriminalizaci zahraniční politiky USA, která využívá „válku proti terorismu“ a hrozbu Al-Káidy k tomu, aby mobilizovala veřejné mínění na podporu globální válečné agendy.

Izraelské jaderné schopnosti

John Steinbach,

březen 2002

(Tento článek popisuje izraelský jaderný arzenál. Některá tvrzení již v roce 2023 nejsou platná ani relevantní)

Rozumí se, že v průběhu posledních 21 let se izraelský jaderný potenciál výrazně vyvinul).

S 200 až 500 termonukleárními zbraněmi a sofistikovaným nosným systémem Izrael v tichosti vytlačil Velkou Británii z pozice páté největší jaderné mocnosti na světě a v současnosti může velikostí a sofistikovaností svého jaderného arzenálu soupeřit s Francií a Čínou. Ačkoli Izrael zaostává za jadernými arzenály USA a Ruska, z nichž každý vlastní více než 10 000 jaderných zbraní, přesto je významnou jadernou mocností a měl by být jako takový veřejně uznán.

Odhady izraelského jaderného arzenálu se dnes pohybují od minimálně 200 do maximálně asi 500 kusů. Ať už je jejich počet jakýkoli, není pochyb o tom, že izraelské jaderné zbraně patří k nejmodernějším na světě a jsou z velké části určeny k „vedení války“ na Blízkém východě. Základem izraelského jaderného arzenálu jsou „neutronové bomby“, miniaturizované termonukleární bomby navržené tak, aby maximalizovaly smrtící gama záření a zároveň minimalizovaly účinky výbuchu a dlouhodobou radiaci - v podstatě jsou navrženy tak, aby zabíjely lidi a zároveň ponechávaly majetek nedotčený. Mezi zbraně patří balistické rakety a bombardéry schopné dosáhnout Moskvy...

Samotné bomby mají různou velikost, od „city busters“ větších než hirošimská bomba až po taktické mininukleární bomby.

Izraelský arzenál zbraní hromadného ničení jasně převyšuje skutečné nebo potenciální arzenály všech ostatních blízkovýchodních států dohromady a je mnohem větší než jakákoli myslitelná potřeba „odstrašení“.

Mnozí míroví aktivisté na Blízkém východě se zdráhají diskutovat o izraelském monopolu na jaderné zbraně v regionu, natož jej zpochybňovat, což často vede k neúplným a neinformovaným analýzám a chybným akčním strategiím.

Přímé a upřímné zařazení otázky izraelských zbraní hromadného ničení na stůl a do akčního programu by mělo několik blahodárných účinků.

Zprvé by to odhalilo primární destabilizující dynamiku, která pohání závody ve zbrojení na Blízkém východě a nutí státy regionu, aby každý z nich hledal svůj vlastní „odstrašující prostředek“.

Za druhé by odhalil groteskní dvojí metr, kdy USA a Evropa na jedné straně odsuzují Irák, Írán a Sýrii za vývoj zbraní hromadného ničení a současně chrání a umožňují jejich hlavnímu viníkovi.

Za třetí, odhalení izraelské jaderné strategie by upoutalo pozornost mezinárodní veřejnosti, což by vedlo k většímu tlaku na likvidaci izraelských zbraní hromadného ničení a k jednání o spravedlivém míru v dobré víře.

A konečně, bezjaderný Izrael by učinil Blízký východ bez jaderných zbraní a komplexní regionální mírovou dohodu mnohem pravděpodobnějšími. Dokud se světové společenství nepostaví Izraeli za jeho tajný jaderný program, je nepravděpodobné, že dojde k nějakému smysluplnému řešení izraelsko-arabského konfliktu, což je skutečnost, se kterou Izrael možná počítá s nástupem Šaronovy éry.

*Od **Johna Steinbacha**, *Izraelský jaderný arzenál*, [Global Research](#)*

Pokud Vás článek zaujal, nezapomeňte jej sdílet s Vašimi přáteli!

Poznámka pro čtenáře: Klikněte prosím na tlačítka pro sdílení výše. Sledujte nás na Facebooku a Twitteru a přihlaste se k odběru našeho kanálu Český List na Telegramu. Neváhejte přeposílat a široce sdílet články Českého Listu a zvažte příspěvní na provoz našeho webu

Prosím podpořte náš projekt!

Bez vaší pomoci se neobejdeme. Vaše příspěvky pomáhají zvládat opakující se měsíční platby a udržet portál v chodu. Potřebujeme vaši pomoc a podporu

→ Číslo účtu 2302374672/2010

→ IBAN: CZ03 2010 0000 0023 0237 4672

→ BIC/SWIFT: FIOBC

